திரியம்பாக் எஸ். ஹெக்டே

எதிர்

ஸ்ரீபாத்

(குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 849-850/2011)

செப்டம்பர் 23, 2021

[மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் என். வி. ரமணா, தலைமை நீதிபதி, சூர்யா காந்த் மற்றும்

ஏ.எஸ். போபண்ணா]

மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டம், 1881 - பிரிவு 118 மற்றும் 139 - மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கு என்னவென்றால், எதிர்மனுதாரர் தனது வீட்டை விற்க அவரை அணுகினார் - அதன்படி 06.06.1996 தேதியிட்ட ஒப்பந்தம், மொத்த ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விலையான ரூ.4,00,000/-ல் ரூ.3,50,000/-ஐ முன்பணமாகப் பெற்றுக்கொண்டு எதிர்மனுதாரரால் நிறைவேற்றப்பட்டது - அதைத் தொடர்ந்து,

மேல்முறையீட்டாளர் வீடு எதிர்மனுதாரரின் தந்தையின் பெயரில் இருப்பதையும், அதை விற்க எதிர்மனுதாரருக்கு எந்த அதிகாரமும் இல்லை என்பதையும் கண்டறிந்தார் - மேல்முறையீட்டாளர் ரூ.3,50,000/- திருப்பித் தரக் கோரினார் - எதிர்மனுதாரர் முழுத் தொகையையும் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, ரூ.1,50,000/- தொகைக்கான காசோலையை வழங்கினார் – காசோலை வங்கியில் வழங்கப்பட்டபோது, அது 'போதுமான நிதி(பணம்) இல்லை' என்ற மேலொப்பத்துடன் அவமதிக்கப்பட்டது - அதன்பிறகு, மேல்முறையீட்டாளர் காசோலையின் அவமதிப்பு குறித்து எதிர்மனுதாரருக்கு அறிவிப்பு அனுப்பினார், அதற்கு பதிலளிக்கப்படவில்லை - மேல்முறையீட்டாளர் புகார் அளித்தார் மற்றும் மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டத்தின் பிரிவு 138 இன் கீழ் எதிர்மனுதாரர் மீது வழக்குத் தொடரக் கோரினார் - முதல் வகுப்பு, நீதித்துறை நடுவர் (ஜெஎம்எப்சி) எதிர்மனுதாரரை குற்றவாளி என்று அறிவித்து, அவருக்கு 6 மாத சாதாரண சிறைத்தண்டனையும், ரூ.2,00,000/- அபராதமும் விதித்து தீர்ப்பளித்தார் - அமர்வு நீதிபதி முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடுகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன -

மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒருவர் தனது வழக்கறிஞரின் அலுவலகத்தில் இளையவர் என்றும், அத்தகைய மேலாதிக்க நிலை காரணமாக, எதிர்மனுதாரர் ஒப்பந்தம் மற்றும் காசோலையில் கையொப்பமிட வைக்கப்பட்டார் என்றும், பணம் செலுத்தப்படவில்லை என்றும் எதிர்மனுதாரர் வாதிட்டார் – இந்த வாதத்தின் அடிப்படையில், உயர் நீதிமன்றம் எதிர்மனுதாரரின் தண்டனையை ரத்து செய்தது - மேல்முறையீட்டில், தீர்மானிக்கப்பட்டது: ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பம் மற்றும் குறிப்பாக அவமதிக்கப்பட்ட காசோலையில் கையொப்பம் மறுக்கப்படவில்லை என்பதால், மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் 118 மற்றும் 139 இன் கீழ் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்ட அனுமானம் எழுந்துள்ளது - அது மறுக்கப்படும் வரை அத்தகைய அனுமானம் இருக்கும் - மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒருவர் தனது வழக்கறிஞரின் இளையவர் என்றும், அவர் தனது மேலாதிக்க நிலையைப் பயன்படுத்தி காசோலையில் கையொப்பத்தைப் பெற்றுள்ளார் என்றும் எதிர்மனுதாரரின் வாதம், எதிர்மனுதாரர்களிடையே எந்த பரிவர்த்தனையும் இல்லை என்றால், எதிர்மனுதார்ரின் கையொப்பங்களைப் பெற வேண்டிய

அவசியம் ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தைக் குறிக்க எந்த விளக்கமும் இல்லை - இது ஒருபுறமிருக்க, மேற்கண்ட செய்தி முதன்முறையாக உயர்நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது – எதிர்மனுதாரர் காசோலை அவமதிக்கப்பட்டதாக அறிவிக்கப்பட்ட அறிவிப்புக்கு பதிலளிக்கவில்லை மற்றும் அத்தகைய வாதத்தை முன்வைக்கவில்லை – இது ஜே.எம்.எஃப்.சி முன்போ அல்லது அமர்வு நீதிபதி முன்போ எழுப்பப்படவில்லை - மேலும், காசோலை அவமதிக்கப்பட்டது தொடர்பான அதே வழக்கில், தனது மேலாதிக்க நிலையைப் பயன்படுத்தி தனது கையொப்பங்களைப் பெற இளையவர் தனது மேலாதிக்க நிலையைப் பயன்படுத்திய எதிர்மனுதார்ரால் ஏன் அத்தகைய வழக்கறிஞரை நியமித்தார் என்பதற்கு எந்த விளக்கமும் இல்லை – மேலும், ஜூனியர் வழக்குரைஞர் ஆதிக்கம் செலுத்தியிருந்தால், முழுத் தொகை ரூ.3,50,000/-ஐ விட ரூ.1,50,000/-க்கும் குறைவான காசோலை ஏன் பெறப்பட்டது என்பது புரியவில்லை - இந்த அனைத்து அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, எதிர்மனுதார்ரால் முன்வைக்கப்பட்ட வழக்கு, சாத்தியக்கூறின் உரைகல்லில் சோதிக்கப்பட்டாலும் கூட மறுப்புக்கான

தேவையை பூர்த்தி செய்யவில்லை - உயர்நீதிமன்றம் தனது முடிவில் நியாயப்படுத்தவில்லை - ஜே.எம்.எஃப்.சியின் தண்டனை உத்தரவு உறுதி செய்யப்படுகிறது - எனினும் தண்டனை மாற்றியமைக்கப்பட்டு, எதிர்மனுதார்ருக்கு ரூ.2,50,000/- அபராதம் மட்டும் விதிக்கப்படுகிறது.

இந்த நீதிமன்றம் மேல்முறையீடுகளை பகுதியாக அனுமதித்து,

தீர்வு: 1. இந்த வழக்கில் எழுந்துள்ள உண்மைகள் மற்றும் எதிர் தரப்பு வாதங்களின் தன்மையிலிருந்து, சான்றுகள் பி-6 மற்றும் பி-2 இல் உள்ள ஆவணங்களில் உள்ள கையொப்பம் மறுக்கப்படவில்லை என்பதை பதிவு வெளிப்படுத்தும். சான்றாதாரம் பி-2 என்பது புகார் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அவமதிக்கப்பட்ட காசோலையாகும். ஜெஎம்எப்சி முன் வழங்கப்பட்ட ஆதாரங்களிலிருந்து, எதிர்மனுதாரர் காசோலையில் கையொப்பத்தை மறுக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. அது நிலையாக இருந்தால், கீழே உள்ள

நீதிமன்றங்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, காசோலையை வைத்திருப்பவரான மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக பிரிவு 139 இன் கீழ் ஒரு அனுமானம் எழும். எதிர்மனுதாரரால் கையொப்பமிடப்பட்ட காசோலையின் சூழலில் மேல்முறையீட்டாளரால் தொகையை செலுத்துவதால், மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் பிரிவு 118 (அ) இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி பரிசீலனை நிறைவேற்றுவதற்கான அனுமானம் எழும். இதற்கு மாறாக நிரூபிக்கப்படும் வரை அத்தகைய அனுமானம் நீடிக்கும் என்று மேற்கூறிய விதிகள் வெளிப்படையாக கூறுகின்றன.

2. எதிர்மனுதாரர் வீட்டை விற்க ஒப்புக் கொண்ட தரப்பினருக்கிடையில் ஒரு கொடுக்கல் வாங்கல் இருந்ததாகவும், அதற்காக ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) முன்பணம் செலுத்தப்பட்டதாகவும் கூறப்பட்டது. எதிர்மனுதாரரால் வழங்கப்பட்ட காசோலை முன்பணத்தின் ஒரு பகுதியை திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக இருந்தது, ஏனெனில் மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்மனுதாரருக்கு சொத்தின் மீது சரியான உரிமை இல்லை என்பதை உணர்ந்தார், மேலும் பரிவர்த்தனையை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல முடியாது.

ஒப்பந்தத்தில் (சான்றாவணம் பி-6) கையொப்பம் மற்றும் குறிப்பாக அவமதிக்கப்பட்ட காசோலை (சான்றாதாரம் பி-2) மறுக்கப்படாததால், சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி அனுமானம் எழுந்தது. அது மறுக்கப்படும் வரை அத்தகைய அனுமானம் நீடிக்கும். எவ்வாறாயினும், கேள்வி என்னவென்றால், பதிவில் உள்ள ஆதாரங்களிலிருந்தோ அல்லது முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களின் தன்மையிலிருந்தோ இந்த அனுமானம் எதிர்மனுதாரரால் மறுக்கப்பட்டதா என்பதை சேகரிக்க முடியுமா என்பதுதான். உயர்நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டபடி, எதிர்மனுதாரரின் வாதம் என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் அவரது வழக்கறிஞரின் அலுவலகத்தில் ஜூனியராக இருந்தார், அவர் ஒரு உரிமையியல் வழக்கில் எதிர்மனுதாரரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார். அந்த வெளிச்சத்தில், அத்தகைய மேலாதிக்க நிலை காரணமாக, பணம் செலுத்தப்படாவிட்டாலும் ஒப்பந்தத்திலும் காசோலையிலும் எதிர்மனுதாரர்

கையொப்பமிட வைக்கப்பட்டார் என்று மேலும் வாதிடப்பட்டது. இந்த செய்தி உயர்நீதிமன்றத்தில் முதன்முறையாக வலியுறுத்தப்பட்டது. எதிர்மனுதாரர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வாதிட்டது போன்று அத்தகைய ஆலோசனையோ அல்லது ஒப்புதலோ இல்லை. உண்மையில், அ.சா.1 தனது குறுக்கு விசாரணையில் முன்வைக்கப்பட்ட ஆலோசனை என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்றும், ஒப்பந்தத்தில் நுழைவதற்கு முன்பு அவர் அவருடன் கலந்தாலோசித்தாரா என்றும் வாதிடுவதாகும், அதற்கு அ.சா.1 அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை அவர் காணவில்லை என்று பதிலளித்துள்ளார். அவரது உறவினர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதை ஒப்புக்கொள்வது, அவர் ஒரு மேலாதிக்க நிலையில் இருந்தார் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார் என்ற முடிவுக்கு வழிவகுக்கவில்லை.

3. மேலும், மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒருவர் தனது வழக்குரைஞரின் ஜூனியர் என்றும், அவர் தனது மேலாதிக்க நிலையைப்

பயன்படுத்தி காசோலையில் கையொப்பம் பெற்றுள்ளார் என்றும் எதிர்மனுதாரர் வாதத்தை முன்வைத்த போதிலும், எதிர்மனுதாரரின் கையொப்பங்களைப் பெறுவதற்கு அத்தகைய தேவை ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தைக் குறிக்க எந்த விளக்கமும் இல்லை. தரப்பினர்களுக்கு இடையில் எந்த பரிவர்த்தனையும் இல்லை என்றால். அது ஒருபுறமிருக்க, விசாரிக்கப்பட வேண்டிய இந்தக் செய்தி முதன்முறையாக உயர்நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது. காசோலை அவமதிக்கப்பட்டதையும், பணம் செலுத்தக் கோரியும் மேல்முறையீட்டாளரால் அனுப்பப்பட்ட அறிவிப்பு, எதிர்மனுதாரரால் பெறப்பட்ட போதிலும், பதில் அளிக்கப்படவில்லை என்பது பதிவேடுகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், உண்மையாக இருந்தால் அத்தகைய வாதத்தை முன்வைக்க கிடைத்த முதல் வாய்ப்பு பயன்படுத்தப்படவில்லை. கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சி முன் நடந்த நடவடிக்கைகளில் கூட, கு.ந.ச. பிரிவு 313 இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட அறிக்கையில் எதிர்மனுதாரர் அத்தகைய விளக்கத்தை முன்வைக்கவில்லை அல்லது இது தொடர்பாக எதிர்மனுதாரர் தன்னையோ அல்லது எந்தவொரு

சாட்சியையோ விசாரிக்க தேர்வு செய்யவில்லை. கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதி முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டில் கூட இந்த வாதம் எழுப்பப்படவில்லை.

4. மேலும், இந்த வழக்கில் எதிர்மனுதாரருக்கு ஆதரவாக வாதாடிய அதே கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் தான் ஜூனியர் என்ற வழக்குரைஞர் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலையில் இருந்ததால், இந்த வழக்கில் முன்வைக்கப்பட்ட செய்தி பின்னோக்கி எடுக்கப்பட்டதாக இல்லாமல், பதிவேடுகளுக்கு முரணாக உள்ளது. கூறப்படுவது உண்மை என்றால், எதிர்மனுதாரர் அதை மேற்படி வழக்குரைஞரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருப்பார், அத்தகைய சூழ்நிலையில் எந்த ஜூனியருக்கு எதிராக மனக்குறை இருக்கிறதோ அதே வழக்குரைஞரை ஈடுபடுத்தியிருக்க மாட்டார், மேலும் அதே விஷயத்தில் உள்ள அவமதிப்பு காசோலை தொடர்பான வழக்கை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அவரை நியமித்திருக்க மாட்டார். மேலும், அத்தகைய சூழ்நிலையில் காசோலை பெறப்பட்டிருந்தால், அது தன்னார்வமாக இல்லாவிட்டால், மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கில்

செலுத்தப்பட்ட முன்பணத் தொகை ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) மற்றும் செலுத்தப்பட்ட முழு முன்பணத்தையும் திரும்பப் பெற வேண்டியிருக்கும்போது, அது ஏன் ரூ.1,50,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) க்கு வரையப்பட்டிருக்கும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். நிலைமை அப்படி இருந்திருந்தால் முழுத் தொகையையும் பெற்றுக்கொள்வதே இயல்பான நடத்தையாக இருந்திருக்கும். இந்த அனைத்து அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, எதிர்மனுதாரரால் முன்வைக்கப்பட்ட வழக்கு, சாத்தியக்கூறின் உரைகல்லில் சோதிக்கப்பட்டாலும், மறுப்புக்கான தேவையை பூர்த்தி செய்யவில்லை. எனவே, தற்போதைய உண்மைகளில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக எழுந்த அனுமானம் இங்கு எதிர்மனுதாரரால் வெற்றிகரமாக மறுக்கப்பட்டது என்று கருத முடியாது. எனவே உயர்நீதிமன்றம் தனது முடிவில் நியாயப்படுத்தப்படவில்லை.

கே.பாஸ்கரன் எதிர் சங்கரன் வைத்தியன் பாலன் மற்றும் மற்றொருவர்

(1999) 7 எஸ்சிசி 510 : [1999] 3 Suppl. எஸ்சிஆர் 271 -

மேற்கோள்காட்டப்பட்டது.

பசலிங்கப்பா எதிர் முடிபாசப்பா (2019) 5 எஸ்சிசி 418: [2019] 6 எஸ்சிஆர் 555 -

வேறுபடுத்தப்பட்டது.

கே.சின்னசாமி ரெட்டி எதிர் ஆந்திரப் பிரதேச மாநிலம் மற்றும்

ஒருவர் ஏஐஆர் 1962 எஸ்சி 1788 : [1963] எஸ்சிசி 412; கௌசல்யா தேவி

மாசந்த் எதிர் ரூப்கிஷோர் கோர் (2011) 4 எஸ்சிசி 593: [2011] 3 எஸ்சிஆர் 879 -

மேற்க்கோள்காட்டப்பட்டது.

வழக்கு சட்ட குறிப்பு

[1999] 3 Suppl எஸ்சிஆர் 271 நம்பப்பட்ட பத்தி 13

[2019] 6 எஸ்சிஆர் 555 தனித்துவமான பத்தி 14

[1963] எஸ்சிஆர் 412 மேற்கோள்காட்ட பத்தி 18 [2011] 3 எஸ்சிஆர்

879 மேற்கோள்காட்ட பத்தி 21

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்கள்.849-850 / 2011.

குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1282/2006 மற்றும் குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1481/2006 ஆகியவற்றில் கர்நாடக உயர்நீதிமன்றம், தார்வாடில் உள்ள சுற்று அமர்வு 01.12.2009 அன்று வழங்கிய தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையிலிருந்து.

மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர்கள் ராஜேஷ் இனாம்தார்,

ஜாவேதூர் ரஹ்மான், ரவூப் ரஹீம்.

எதிர்மனுதாரருக்கான வழக்கறிஞர்கள் ஜி.வி. சந்திரசேகர், என்.கே.வர்மா, செல்வி. அபேக்ஷா டி., செல்வி. அஞ்சனா சந்திரசேகர்.

மாண்புமிகு நீதியரசர் ஏ.எஸ்.போபண்ணா அவர்களால் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது.

1. குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1282/2006 இல் 01.12.2009 தேதியிட்ட பொது ஆணையை எதிர்த்து மேல்முறையீட்டாளர் இந்த நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகிறார் கர்நாடக உயர்நீதிமன்றத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்ட குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1481/2006 தொடர்பான குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1282/2006 இல் 01.12.2009 தேதியிட்ட பொதுவான உத்தரவை எதிர்த்து மேல்முறையீட்டாளர் இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ளார். மேற்கண்ட உத்தரவின் மூலம் கற்றறிந்த தனி

நீதிபதி இங்கு எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1282/2006 ஐ அனுமதித்துள்ளார். இங்கு மேல்முறையீட்டாளரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1481/2006 தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. இதன் விளைவாக, கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவரால் உத்தரவிடப்பட்டு, கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதியால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட எதிர்மனுதார்ரின் தண்டனை ரத்து செய்யப்படுகிறது.

2. மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கு என்னவென்றால், கடந்த சில ஆண்டுகளாக அவருக்குத் தெரிந்த எதிர்மனுதாரர், மேல்முறையீட்டாளரை அணுகி தகவல் கொடுத்தார். அவருடைய பொருளாதாரச் சிரமம் காரணமாக சிர்சி நகரில் உள்ள வீட்டை விற்க எண்ணினார். பேரம் பேசப்பட்ட மொத்த விற்பனையான ரூ.4,00,000/-க்கு (ரூபாய் நான்கு லட்சம் மட்டுமே) வாங்குவதற்கு மேல்முறையீட்டாளர் ஒப்புக்கொண்டார். ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) முன்பணத் தொகையைப் பெற்றுக்கொண்டு 06.06.1996

தேதியிட்ட ஒப்பந்தம் எதிர்மனுதார்ரால் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து, மேல்முறையீட்டாளர் சில விசாரணைகளை மேற்கொண்டபோது, அந்த வீடு எதிர்மனுதாரரின் தந்தையின் பெயரில் இருப்பதையும், அதை விற்க எதிர்மனுதார்ருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதையும் அவர் அறிந்தார். அந்த வகையில், மனுதாரர் முன்பணமாக செலுத்திய ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) திருப்பித் தருமாறு கோரினார். எதிர்மனுதாரர் முழுத் தொகையையும் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, ரூ.1,50,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) தொகையின் ஒரு பகுதியாக 17.05.1998 தேதியிட்ட காசோலையை வழங்கினார். மனுதாரர் 20.05.1998 அன்று நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக காசோலையை வழங்கியபோது, 'போதிய நிதி இல்லை' என்று ஒப்புதலுடன் மதிப்பிழக்கப்பட்டது.

3. எனவே, காசோலை மதிப்பிழக்கப்பட்டது குறித்தும், காசோலை தொகையை செலுத்தக் கோரியும் எதிர்மனுதாரருக்கு அறிவிப்பு அனுப்பப்பட்டது.

எதிர்மனுதாரர், அறிவிப்பு கிடைத்த போதிலும், அதற்கு பதிலளிக்கத் தவறிவிட்டார். அந்த பார்வையில், மேல்முறையீட்டாளர் 14.07.1998 அன்று குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 200 (சுருக்கமாக 'கு.ந.ச.') சிர்சியில் உள்ள முதன்மை நீதித்துறை நடுவர் நீதிமன்றத்தில் (சுருக்கமாக 'ஜே.எம்.எஃப்.சி') ஒரு புகாரை தாக்கல் செய்தார், இது குற்றவியல் வழக்கு எண் 790/2000 ஆக பதிவு செய்யப்பட்டது. மேற்கூறிய புகாரின் மூலம், மேல்முறையீட்டாளர் மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டம், 1881 (சுருக்கமாக மா.ஆ. சட்டம்') பிரிவு 138 இன் கீழ் எதிர்மனுதாரர் மீது வழக்குத் தொடர முயன்றார். கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சி இரு தரப்பினருக்கும் வாய்ப்பளித்த பின்னர், 09.06.2005 தேதியிட்ட தீர்ப்பின் மூலம் எதிர்மனுதார்ரை மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் பிரிவு 138 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றத்திற்காக குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது; எதிர்மனுதாரருக்கு ஆறு மாத சாதாரண சிறைத்தண்டனையும், ரூ.2,00,000/- (ரூபாய் இரண்டு லட்சம் மட்டும்) அபராதமும் செலுத்த வேண்டும். அபராதத் தொகையை செலுத்தத் தவறினால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மேலும் மூன்று மாதங்களுக்கு சாதாரண

சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்க உத்தரவிடப்பட்டது. அபராதத் தொகையில் ரூ.1,95,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சத்து தொண்ணூற்றைந்தாயிரம் மட்டும்) இழப்பீடாக மனுதாரருக்கு வழங்க உத்தரவிடப்பட்டது.

4. ஜே.எம்.எஃப்.சி 09.06.2005 தேதியிட்ட மேற்கூறிய தீர்ப்பால் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கூறும் எதிர்மனுதாரர், குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்.57/2005 இல் கார்வார், உத்தர கன்னடா மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதியிடம் மேல்முறையீடு செய்தார். மேல்முறையீட்டாளருக்கு வழங்க உத்தரவிடப்பட்ட ரூ.1,95,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சத்து தொண்ணூற்றைந்தாயிரம் மட்டும்) இழப்பீடு போதுமானதாக இல்லை என்பதால், கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சி எதிர்மனுதார்ருக்கு விதித்த தண்டனையை உயர்த்தக் கோரி மாவட்ட மற்றும் அமர்வு நீதிபதியின் முன் குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண்.65/2005 இல் மேல்முறையீடு செய்தார். கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதி இவ்வழக்கை மறு ஆய்வு செய்து, சாட்சியங்களை மறு மதிப்பீடு செய்த பின்னர், 22.04.2006 தேதியிட்ட தனித்தனி தீர்ப்புகள் மூலம் இரு

மேல்முறையீட்டு மனுக்களையும் தள்ளுபடி செய்தார். அந்த நோக்கில், இங்கு எதிர்மனுதாரர் குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண்.1282/2006 இல் சீராய்வு மனுவை தாக்கல் செய்தார் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் தொடர்புடைய சீராய்வு மனு எண்.1481/2006 ஐ உயர் நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்தார். கற்றறிந்த தனி நீதிபதி, இங்கு எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த சீராய்வு மனுவை அனுமதித்து, கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதியால் உறுதி செய்யப்பட்ட கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சி வழங்கிய தண்டனை உத்தரவை ரத்து செய்துள்ளார். இந்தப் பின்னணியில்தான் இந்த மேல்முறையீடுகள் பரிசீலனைக்கு வந்துள்ளன.

5. மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் திரு. ராஜேஷ் இனாம்தார், திரு. ஜி.வி. சந்திரசேகர், எதிர்மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜராகி, மேல்முறையீட்டு மனுக்களை ஆய்வு செய்தார்.

6. கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவர் முன்னிலையில், மேல்முறையீட்டாளர்

தன்னை அ.சா.1 ஆக விசாரித்து, ஆவணங்களை சான்றாதாரங்கள் பி1 முதல் பி6 வரை குறியிட்டார். அ.சா.1 ஆக மேல்முறையீட்டாளரின் வாக்குமூலம், மேல்முறையீட்டாளரும் எதிர்மனுதாரரும் கேள்விக்குரிய பரிவர்த்தனைக்கு சுமார் 7 முதல் 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒருவருக்கொருவர் தெரிந்தவர்கள் என்பதைக் குறிக்கிறது. அந்த பார்வையில், 1996 ஆம் ஆண்டில் எதிர்மனுதாரர் மேல்முறையீட்டாளரை அணுகி, அவரது நிதி சிக்கல்களை விளக்கி, அவரது நிதித் தேவை காரணமாக, சிர்சியில் அமைந்துள்ள சொத்தை விற்க முன்வந்தார். அந்த வகையில், விலை ரூ.4,00,000/- (ரூபாய் நான்கு லட்சம் மட்டும்) என இறுதி செய்யப்பட்டு, 06.06.1996 தேதியிட்ட ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றியதன் பேரில் (சான்று பி-6), ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) முன்பணமாக செலுத்தப்பட்டது. மீதமுள்ள ரூ.50,000/- (ரூபாய் ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) பதிவு செய்யும் போது செலுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் பரிவர்த்தனை ஆறு மாதங்களுக்குள் முடிக்கப்பட வேண்டும். எதிர்மனுதாரர் ஏதாவது ஒரு சாக்குப்போக்கில் பதிவை ஒத்திவைத்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. எனவே,

ஒரு விசாரணையில், சொத்து உண்மையில் எதிர்மனுதாரரியின் தந்தையின் பெயரில் உள்ளது என்பதையும், எதிர்மனுதாரர் முழுமையான உரிமையாளர் அல்ல என்பதையும் மேல்முறையீட்டாளர் அறிந்தார். எதிர்மனுதாரருக்கு விற்க அதிகாரம் இல்லாததால், மனுதாரர் ஒப்பந்தத்தை ரத்து செய்து, முன்பணத் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்துமாறு கோரினார். அந்த நோக்கில், 17.05.1998 தேதியிட்ட காசோலை (சான்றாவணம் பி-2) எதிர்மனுதாரரால் ரூ.1,50,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) தொகைக்கு வரையப்பட்டது, இது அவர் செலுத்திய முன்பணத்தின் ஒரு பகுதியாகும். இருப்பினும் காசோலை வழங்கப்பட்டபோது அவமதிக்கப்பட்டது. வங்கியால் வழங்கப்பட்ட குறிப்பாணை சான்றாவணம் பி-3 என்று குறிக்கப்பட்டிருந்தது. மேல்முறையீட்டாளரால் வழங்கப்பட்ட அறிவிப்பு மற்றும் அஞ்சல் ரசீது ஆகியவை சான்றாவணம் பி-4 மற்றும் பி-5 என குறிக்கப்பட்டுள்ளன. கு.ந.ச.யின் பிரிவு 313 இன் கீழ் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்யும் போது தனக்கு விதிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டு சூழ்நிலைகளை அவர் மறுத்த போதிலும், எதிர்மனுதாரர் ஜே.எம்.எஃப்.சி நீதிமன்றத்தில் எந்தவொரு மறுப்பு

சாட்சியத்தையும் வழங்க விரும்பவில்லை.

7. அந்தப் பின்னணியில், சான்றாவணம் பி-6 தேதியிட்ட ஒப்பந்தத்தில் கையொப்பம், குறிப்பாக சான்றாவணம் பி-2 இல் உள்ள காசோலையில் கையெழுத்திடப்பட்டிருப்பதைக் கவனத்தில் கொண்டு, மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் பிரிவு 118 மற்றும் 139 இன் கீழ் ஊகத்தை எழுப்பியது, அவை மறுக்கப்படவில்லை. குறிப்பிட்டபடி, கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதி சாட்சியங்களை மறுபரிசீலனை செய்தபோது குற்றச்சாட்டு மற்றும் தண்டனையையும் உறுதி செய்தார். எவ்வாறாயினும், எதிர்மனுதாரர் விவாதத்தின் போது மட்டுமே சீராய்வு மனுவில் வாதத்தை முன்வைத்தார், மேல்முறையீட்டாளர் தொகையை செலுத்தவில்லை, ஆனால் அவரது கையொப்பம் காசோலையில் (சான்றாவணம் பி-2) மற்றும் ஒப்பந்தம் (பி-6) விசித்திரமான சூழ்நிலைகளில் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் உரிமையியல் நீதிபதி, சிர்சி நீதிமன்றத்தில் திரு. ராம ஜோஷி என்ற வழக்கறிஞரின் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த வழக்கில் அவர் ஒரு தரப்பு என்று அவர்

சார்பில் வாதிடப்பட்டது. திரு.ராம ஜோஷியின் ஜூனியரான திரு.விஸ்வநாத் ஹெக்டே மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் என்பது அவரது மேலதிக வழக்காகும். இவ்வாறு ஆதிக்க நிலையில் இருந்த அவர் கையெழுத்து பெற்றார்.

8. கற்றறிந்த தனி நீதிபதி, வாதங்களின் போது முதன்முறையாக சீராய்வு மனுவில் எழுப்பப்பட்ட மேற்கண்ட வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, மேல்முறையீட்டாளர் பிரதிவாதிக்கு ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) செலுத்தியதை நிரூபிக்கும் பொருப்பை நிறைவேற்றவில்லை என்றும், அதில் ஒரு பகுதியை செலுத்துவதற்காக காசோலை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சான்றாவணம் பி-6 இல் உள்ள ஒப்பந்தத்தையும் நம்ப முடியாது என்று கற்றறிந்த தனி நீதிபதியும் கருத்து தெரிவித்தார்.

9. மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர்

திரு.ராஜேஷ் இனாம்தார், சான்றாவணம் பி-6 இல் உள்ள ஆவணங்களில் உள்ள கையொப்பம் மற்றும் சான்றாவணம் பி-2 இல் உள்ள காசோலை ஆகியவை எதிர்மனுதாரரால் மறுக்கப்படவில்லை என்று வாதிட்டார். அந்த பார்வையில், கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சி எதிர்மனுதாரருக்கு எதிராக ஒரு அனுமானத்தை எழுப்பி அவரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தது நியாயமானது என்று வாதிடப்படுகிறது, ஏனெனில் மறுப்பு ஆதாரங்கள் அல்லது முரண்பாடான பொருட்கள் எதுவும் இல்லை. சான்றாவணம் பி-6 இல் உள்ள ஆவணம் பணம் செலுத்தப்பட்ட தரப்பினரிடையே ஒரு பரிவர்த்தனை ஏற்பட்டதைக் குறிக்க நம்பப்பட்டது என்று வாதிடப்படுகிறது, ஆனால் உயர் நீதிமன்றம் மேற்கூறிய ஆவணத்தை விளம்பரப்படுத்திய விதம் மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டத்தின் பிரிவு 138 இன் கீழ் நடவடிக்கை எடுப்பதில் தேவையின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. அந்த சூழ்நிலையில், கற்றறிந்த தனி நீதிபதி ஒரு தொடுகோட்டில் செயல்பட்டு, கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்களின் ஒருங்கிய தீர்ப்புகளை ரத்து செய்துள்ளார் என்று வாதிடப்படுகிறது, இருப்பினும் ஒரு சீராய்வு மனுவில் வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கம்

உள்ளது.

10. எதிர்மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.ஜி.வி.சந்திரசேகர், விசாரணை நீதிமன்றமும் கீழ் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றமும் இந்த வழக்கை அதன் சரியான கண்ணோட்டத்தில் ஆராயவில்லை என்று சமர்ப்பித்தார். அதற்கு பதிலாக, காசோலையில் கையொப்பம் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதால், நீதிமன்றங்கள் ஒரு அனுமானத்தை எழுப்புவதன் மூலம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தன, இருப்பினும் மேல்முறையீட்டாளரிடம் நிதி இருந்தது என்பதைக் காட்ட எந்த ஆதாரமும் இல்லை, மேலும் சட்டப்பூர்வமாக வசூலிக்கக்கூடிய கடனாக கருதுவதற்கு அவர் உண்மையில் எதிர்மனுதாரருக்கு செலுத்தினார். காசோலை கையொப்பமிடப்பட்ட சூழ்நிலையை உயர்நீதிமன்றம் ஆராய்ந்து முடிவுக்கு வந்தது நியாயமானது என்றும், அந்த கண்ணோட்டத்தில், தண்டனையை ரத்து செய்ததாகவும் வாதிடப்பட்டது. எனவே இந்த உத்தரவில் தலையிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது அவரது வாதம்.

11. இந்த வழக்கில் எழும் உண்மைகள் மற்றும் எதிர் தரப்பு வாதங்களின் தன்மையிலிருந்து, சான்றாவணம் பி-6 மற்றும் பி-2 இல் உள்ள ஆவணங்களில் உள்ள கையொப்பம் சர்ச்சைக்குரியது அல்ல என்பதை பதிவேடு வெளிப்படுத்தும். ஜெஎம்எஃப்சி முன் வழங்கப்பட்ட ஆதாரங்களிலிருந்து, எதிர்மனுதாரர் காசோலையில் கையொப்பத்தை மறுக்கவில்லை என்பது தெளிவாகிறது. கீழேயுள்ள நீதிமன்றங்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, காசோலையை வைத்திருந்த மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக பிரிவு 139 இன் கீழ் ஒரு அனுமானம் எழும். மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் பிரிவு 139 பின்வருமாறு கூறுகிறது:-

"139. வைத்திருப்பவருக்குச் சாதகமான அனுமானம்- இதற்கு மாறாக நிரூபிக்கப்பட்டாலொழிய, ஒரு காசோலையை வைத்திருப்பவர்,

ஏதேனும் கடன் அல்லது பிற பொறுப்பை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ விடுவிப்பதற்காக பிரிவு 138 இல் குறிப்பிடப்பட்ட இயல்புடைய காசோலையைப் பெற்றார் என்று கருதப்படும்."

12. எதிர்மனுதாரரால் கையொப்பமிடப்பட்ட காசோலையின் சூழலில் மேல்முறையீட்டாளரால் தொகையை செலுத்தியதால், மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் பிரிவு 118 (அ) இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி பரிசீலனை நிறைவேற்றுவதற்கான அனுமானம் எழும், அது பின்வருமாறு: -

"118. மாற்றுமுறை ஆவணங்கள் பற்றிய அனுமானங்கள் - மாறாக நிரூபிக்கப்படும் வரை, பின்வரும் அனுமானங்கள் செய்யப்பட வேண்டும்:-

(அ) பரிசீலனை - ஒவ்வொரு மாற்றுமுறை ஆவணப் பரிசீலனைக்காக தயாரிக்கப்பட்டது அல்லது வரையப்பட்டது, மற்றும் அத்தகைய ஒவ்வொரு ஆவணங்களையும், அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டபோது, உள்வாங்கப்பட்டபோது, பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது அல்லது மாற்றப்பட்டது, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, உள்வாங்கப்பட்டது, பேச்சுவார்த்தை நடத்தப்பட்டது அல்லது பரிசீலனைக்கு மாற்றப்பட்டது. ”

13. மேற்கூறிய ஷரத்துகள் இதற்கு மாறாக நிரூபிக்கப்படும் வரை அத்தகைய அனுமானம் நீடிக்கும் என்று வெளிப்படையாக கூறுகின்றன. இது தொடர்பாக மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் கே.பாஸ்கரன் எதிர் சங்கரன் வைத்தியன் பாலன் மற்றும் ஒருவர். (1999) 7 எஸ்சிசி 510 இதில் இது பின்வருமாறு நடத்தப்படுகிறது:-

"9. காசோலையில் உள்ள கையொப்பம் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருடையது என்று ஒப்புக் கொள்ளப்படுவதால், சட்டத்தின் பிரிவு 118 இல் கருதப்படும் அனுமானம், காசோலை இருக்கும் தேதியில் பரிசீலனைக்காக காசோலை தயாரிக்கப்பட்டது அல்லது வரையப்பட்டது என்று சட்டப்பூர்வமாக ஊகிக்கலாம். சட்டத்தின் பிரிவு 139, காசோலையை வைத்திருப்பவர் எந்தவொரு கடன் அல்லது பொறுப்பையும் செலுத்துவதற்காக அதைப் பெற்றார் என்று கருதுமாறு நீதிமன்றத்திற்கு கட்டளையிடுகிறது. மேற்கூறிய அனுமானத்தை மறுக்க வேண்டிய பொறுப்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு இருந்தது. இந்த அனுமானத்தை மறுப்பதற்கு வா.சா-1 இன் ஆர்வமுள்ள சாட்சியத்தை நம்புவதற்கு விசாரணை நீதிமன்றம் இணங்கவில்லை. இந்த தீர்ப்பை உயர்நீதிமன்றம் உறுதி செய்தது. அந்த அம்சத்தில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் வேறுவிதமாக

வாதிட இப்போது உரிமை இல்லை. ”

14. எவ்வாறாயினும், எதிர்மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் பசலிங்கப்பா எதிர் முடிபசப்பா (2019) 5 எஸ்.சி.சி 418 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார், அதில் அது பின்வருமாறு கருதப்படுகிறது: -

"25. மேற்கண்ட வழக்குகளில் பிரிவுகள் 118 (அ) மற்றும் 139 ஆகியவற்றில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்துள்ள விகிதத்தை நாங்கள் கவனித்தோம், இப்போது இந்த நீதிமன்றம் பட்டியலிட்ட கோட்பாடுகளை பின்வரும் முறையில் சுருக்கமாகக் கூறுகிறோம்:

25.1. காசோலையை நிறைவேற்றுவது அனுமதிக்கப்பட்டவுடன்,

சட்டத்தின் பிரிவு 139 காசோலை ஏதேனும் கடன் அல்லது பிற பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இருந்தது என்று ஒரு அனுமானத்தை கட்டாயப்படுத்துகிறது.

25.2 பிரிவு 139 இன் கீழ் அனுமானம் மறுக்கக்கூடிய அனுமானமாகும், மேலும் சாத்தியமான பாதுகாப்பை எழுப்பும் பொறுப்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் மீது உள்ளது. அனுமானத்தை மறுப்பதற்கான ஆதாரத்தின் தரநிலை, நம்பக்கூடியதன்மைகளின் முன்னுரிமை ஆகும்.

25.3. இந்த அனுமானத்தை மறுப்பதற்கு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அவர் தலைமையிலான ஆதாரங்களை நம்பலாம் அல்லது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு சாத்தியமான தற்காப்பை எழுப்புவதற்காக புகார்தாரர் சமர்ப்பித்த பொருட்களை நம்பலாம்.

நம்பக்கூடியதன்மைகளின் பெரும்பான்மையின் அனுமானத்தை கட்சிக்காரர்கள் பதிவு செய்த விவரங்களிலிருந்து மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் சூழ்நிலைகளைக் குறிப்பதன் மூலமும் பெறலாம்.

25.4. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது தற்காப்புக்கு ஆதரவாக சாட்சிக் கூண்டில் வர வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும், பிரிவு 139 ஒரு சாட்சிய பொறுப்பை விதித்ததே தவிர இணங்க வைக்கும் பொறுப்பு அல்ல.

25.5. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் தனது தற்காப்புக்கு ஆதரவாக சாட்சிக் கூண்டில் வர வேண்டிய அவசியமில்லை.

26. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட சட்டத்தின் முன்னுரையைப் பயன்படுத்தி, தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகளில், காசோலையில் கையொப்பம் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதால், கடன் அல்லது பொறுப்பை விடுவிப்பதற்காக காசோலை வழங்கப்பட்டது என்று பிரிவு 139 இன் கீழ் ஒரு அனுமானம் எழுப்பப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. கவனிக்கப்பட வேண்டிய கேள்வி என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் ஏதேனும் சாத்தியமான பாதுகாப்பு எழுப்பப்பட்டதா என்பதுதான். அ.சா.1 இன் குறுக்கு விசாரணையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் வாங்கிய ரூ.25,000 கடன் தொடர்பாக காசோலை வழங்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட்ட கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது, அ.சா.1 தனக்கு நினைவில்லை என்று கூறினார். அ.சா.1 தனது சாட்சியத்தில், தான் 1997 ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்றதாகவும், அந்த தேதியில் தனக்கு ரூ.8 லட்சம் பண பலன் கிடைத்ததாகவும், அதை புகார்தாரர் பணமாக்கிக் கொண்டதாகவும்

ஒப்புக்கொண்டார். 2010 ஆம் ஆண்டில், புகார்தாரர் ஒரு விற்பனை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார், அதற்காக அவர் ரூ.4,50,000 தொகையை பாலனா கவுடாவுக்கு விற்பனை பரிசீலனைக்காக செலுத்தினார் என்பதும் சாட்சியத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. 2010 ஆம் ஆண்டில் ரூ.4,50,000 செலுத்துதல் மற்றும் ரூ.50,000 கடனை செலுத்துதல் ஆகியவை புகார்தாரரால் புகார் எண்.119/2012 தாக்கல் செய்யப்பட்டது, அதன் நகலும் சான்றாவணம் டி-2 ஆக தாக்கல் செய்யப்பட்டது, புகார்தாரர் தனது நிதி திறனை நிரூபிக்க வேண்டிய பொருப்பு இருந்தது. 2010-2011 ஆம் ஆண்டில், புகார்தாரரின் சொந்த வழக்கின்படி, அவர் ரூ .18 லட்சம் செலுத்தினார். அவரது குறுக்கு விசாரணையின் போது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு ரூ .6 லட்சம் வழங்குவதற்கான நிதி திறன் குறித்து கேள்வி எழுப்பப்பட்டபோது, புகார்தாரர் திருப்திகரமான பதில் அளிக்கவில்லை. எனவே, பதிவு செய்யப்பட்ட ஆதாரங்கள், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் சார்பாக ஒரு

சாத்தியமான பாதுகாப்பாகும், இது புகார்தாரர் தனது நிதி திறன் மற்றும் பிற உண்மைகளை நிரூபிக்க பொறுப்பாக மாற்றியது.

15. அந்த கண்ணோட்டத்தில், மேல்முறையீட்டாளரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அதே ஆதாரங்கள் மற்றும் அ.சா-1 தனது குறுக்கு விசாரணையில் சொத்து விவரங்களைப் பற்றி அறியாதது தொடர்பான பதில்கள் பரிவர்த்தனை சந்தேகத்திற்குரியது என்பதைக் குறிக்கும் மற்றும் தொகை செலுத்தப்பட்டதைக் குறிக்க எந்த ஆதாரமும் வழங்கப்படவில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது. அத்தகைய நிகழ்வில், எதிர்மனுதாரர் மறுப்பு சாட்சியத்தை வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் முன்வைக்கப்பட்ட வழக்கு எதிர்மனுதாரர் வெற்றிகரமாக அனுமாணத்தை மறுத்துள்ளார் என்பதைக் குறிக்க போதுமானதாக இருக்கும்.

16. சட்டத்தின் நிலையைப் பொறுத்த வரையில், தேசிய மாற்றுமுறை

ஆவணச் சட்டத்தின் 118 மற்றும் 139 ஆம் பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஷரத்துக்களும், இந்த நீதிமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்ட விளக்கமும் எவ்விதத்திலும் தெளிவின்மை இருப்பதால் மீண்டும் வலியுறுத்தத் தேவையில்லை. பசலிங்கப்பா எதிர் முடிபசப்பா (மேலே) என்ற வழக்கில், எதிர்மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் நம்பப்பட்டது, உண்மைகளின் அடிப்படையில் அதில் இறுதி முடிவு அனுமானத்தை எழுப்புவதற்கு எதிராக இருந்தாலும், உண்மைகளும், சூழ்நிலைகளும் முற்றிலும் மாறுபட்டவை. ஏனெனில், மேற்படி வழக்கில் கூறப்பட்ட தரப்பினர்களுக்கிடையேயான கொடுக்கல் வாங்கல் அந்த வழக்கின் உண்மை விவரங்களுக்கு விசேஷமானது, பல்வேறு கொடுக்கல் வாங்கல்களையும், சம்பந்தப்பட்ட தொகையின் அளவையும் கருத்தில் கொண்டு, பணம் செலுத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பரிசீலனை நீதிமன்றத்திற்கு சாதகமாக இல்லை. இருப்பினும், கையொப்பம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் மாற்றுமுறை ஆவணச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 118 மற்றும் 139 இன் கீழ் எழும் அனுமானம் தொடர்பான சட்ட நிலை மீண்டும்

வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே, மறுப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது ஒவ்வொரு வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது.

17. குறிப்பிடப்பட்ட உடனடி உண்மைகளில், எதிர்மனுதாரர் வீட்டை விற்க ஒப்புக்கொண்ட தரப்பினர்களிடையே ஒரு பரிவர்த்தனை இருந்தது, அதற்காக ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) முன்பணம் செலுத்தப்பட்டது. எதிர்மனுதாரரால் வழங்கப்பட்ட காசோலை முன்பணத்தின் ஒரு பகுதியை திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக இருந்தது, ஏனெனில் எதிர்மனுதாரருக்கு சொத்தின் மீது சரியான உரிமை இல்லை என்பதையும் பரிவர்த்தனையை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது என்பதையும் மேல்முறையீட்டாளர் உணர்ந்தார். ஒப்பந்தத்தில் (சான்றாவணம் பி-6) கையொப்பம் மற்றும் குறிப்பாக அவமதிக்கப்பட்ட காசோலை (சான்றாவணம் பி-2) மறுக்கப்படாததால், சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி அனுமானம் எழுந்தது. அது மறுக்கப்படும் வரை அத்தகைய அனுமானம் நீடிக்கும். எவ்வாறாயினும், கேள்வி என்னவென்றால், பதிவில் உள்ள

ஆதாரங்களிலிருந்தோ அல்லது முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களின் தன்மையிலிருந்தோ இந்த அனுமானம் எதிர்மனுதாரரால் மறுக்கப்பட்டதா என்பதை சேகரிக்க முடியுமா என்பதுதான். உயர்நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டபடி, எதிர்மனுதாரரின் வாதம் என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒரு உரிமையியல் வழக்கில் எதிர்மனுதாரரை முன்னிலைப்படுத்திய அவரது வழக்கறிஞர் திரு. ராம ஜோஷியின் அலுவலகத்தில் ஜூனியர் ஆவார். அந்த கண்ணோட்டத்தில், அத்தகைய மேலாதிக்க நிலை காரணமாக, பணம் செலுத்தப்படாவிட்டாலும் ஒப்பந்தத்திலும் காசோலையிலும் எதிர்மனுதாரர் கையொப்பமிட வைக்கப்பட்டார் என்று மேலும் வாதிடப்பட்டது. இந்த செய்தி உயர்நீதிமன்றத்தில் முதன்முறையாக வலியுறுத்தப்பட்டது. எதிர்மனுதாரர் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்குரைஞர் வாதிட்டது போன்று அத்தகைய ஆலோசனையோ அல்லது ஒப்புதலோ இல்லை. உண்மையில், அ.சா.1 தனது குறுக்கு விசாரணையில் முன்வைக்கப்பட்ட ஆலோசனை என்னவென்றால், மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்றும், ஒப்பந்தத்தில்

நுழைவதற்கு முன்பு அவர் அவருடன் கலந்தாலோசித்தாரா என்றும் வாதிடுவதாகும், அதற்கு அ.சா.1 அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை அவர் காணவில்லை என்று பதிலளித்துள்ளார். அவரது உறவினர் ஒரு வழக்கறிஞர் என்பதை ஒப்புக்கொள்வது, அவர் ஒரு மேலாதிக்க நிலையில் இருந்தார் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார் என்ற முடிவுக்கு வழிவகுக்கவில்லை.

18. கற்றறிந்த தனி நீதிபதி, மேற்கூறிய செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டபோது, சொத்து பற்றிய விவரங்கள் தொடர்பான ஒப்பந்தத்தில் (சான்று பி-6) சில முரண்பாடுகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார், மேலும் மேல்முறையீட்டாளர் சொத்தைப் பார்வையிடவில்லை அல்லது சொத்தின் இருப்பிடம் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை என்று ஒப்புக் கொண்டுள்ளார். அத்தகைய பரிசீலனை, எங்கள் கருத்துப்படி, வழக்கின் இயல்புக்கு அப்பாற்பட்டது மற்றும் வழக்கின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. கற்றறிந்த தனி நீதிபதியால் பரிசீலிக்கப்பட்ட முறையில் ஒப்பந்தத்தின் செல்லுபடியாகும் தன்மை ஒரு பிரச்சினையாக எழுப்பப்பட்டு, ஒப்பந்தத்தின்

குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டிற்கான ஒரு வழக்கில் பரிசீலனைக்கு எழுந்திருந்தால் எழுந்திருக்கலாம். கே.சின்னசாமி ரெட்டி எதிர் ஆந்திர மாநிலம் மற்றும் ஒருவர். ஏ.ஐ.ஆர் 1962 எஸ்.சி 1788 எதிர்மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் மேற்கோள்காட்டப்பட்டது தற்போதைய உண்மைகளுக்கு உதவாது. முதலாவதாக, மேற்கண்ட தீர்ப்பில், இந்த நீதிமன்றம் சீராய்வு மனுவில் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு உள்ள வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. அப்படி இல்லாவிட்டாலும், விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் ஆதாரமாக எழுப்பப்படாத வாதங்களின் அடிப்படையில் கற்றறிந்த தனி நீதிபதி இந்த விஷயத்தை ஆய்வு செய்த விதத்தை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. உடனடி வழக்கில், மேற்படி ஒப்பந்தம் (சான்றாவணம் பி-6) தரப்பினரிடையே ஒரு கொடுக்கல் வாங்கல் இருந்ததைக் குறிக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட அளவிற்கு மட்டுமே நம்பப்பட்டிருந்தது, அதன் காரணமாக திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டிய தொகை முன்கூட்டியே வழங்கப்பட்டது. அந்த அளவுக்கு அந்த ஆவணம் சாட்சியமாக நிரூபிக்கப்பட்டதே தவிர, குறுக்கு விசாரணையில் அந்த சாட்சியம் மதிப்பிழக்கவில்லை.

19. மேலும், மேல்முறையீட்டாளரின் உறவினர் ஒருவர் தனது வழக்குரைஞருக்கு ஜூனியர் என்ற வாதத்தை எதிர்மனுதாரர் முன்வைத்த போதிலும், காசோலையில் கையொப்பத்தைப் பெறுவதற்கு தனது மேலாதிக்க நிலையைப் பயன்படுத்தினார், தரப்பினர்களிடையே எந்த பரிவர்த்தனையும் இல்லை என்றால், எதிர்மனுதாரரியின் கையொப்பங்களைப் பெற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதற்கான காரணத்தைக் குறிக்க எந்த விளக்கமும் இல்லை. அது ஒருபுறமிருக்க, விசாரிக்கப்பட வேண்டிய இந்தக் கதை முதன்முறையாக உயர்நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்டது. காசோலை அவமதிக்கப்பட்டதையும், பணம் செலுத்தக் கோரியும் மேல்முறையீட்டாளரால் அனுப்பப்பட்ட அறிவிப்பு, எதிர்மனுதாரரால் பெறப்பட்ட போதிலும், பதில் அளிக்கப்படவில்லை என்பது பதிவேடுகளிலிருந்து தெளிவாகிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், உண்மையாக இருந்தால் அத்தகைய வாதத்தை முன்வைக்க கிடைத்த முதல் வாய்ப்பு பயன்படுத்தப்படவில்லை. கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சி முன் நடந்த நடவடிக்கைகளில்

கூட, கு.ந.ச. பிரிவு 313 இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட அறிக்கையில் எதிர்மனுதாரர் அத்தகைய விளக்கத்தை முன்வைக்கவில்லை அல்லது இது தொடர்பாக எதிர்மனுதாரர் தன்னையோ அல்லது எந்தவொரு சாட்சியையோ விசாரிக்க தேர்வு செய்யவில்லை. கற்றறிந்த அமர்வு நீதிபதி முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டில் கூட இந்த வாதம் எழுப்பப்படவில்லை.

20. மேலும், திரு.ராமா ஜோஷி அவர்களின் அலுவலகத்தில் ஜூனியர் வழக்குரைஞரின் மேலாதிக்க நிலை முந்தைய உரிமையியல் வழக்கில் மேற்படி வழக்குரைஞர்களை எதிர்மனுதாரர் ஈடுபடுத்தியபோது, கையொப்பம் பெறுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது என்பது எதிர்மனுதாரர் சார்பில் முன்வைக்கப்பட்ட செய்தி ஒரு பின்னோக்கிய கருத்தாக இல்லாமல், முன்னாள் தோற்றத்திற்கு முரணானதாகத் தோன்றுகிறது. தற்போதைய வழக்கின் காரணத் தலைப்பிலிருந்து, ஜெஎம்சஎப்சி முன் உள்ள குற்றவியல் வழக்கு எண்.790/2000 இல், திரு. ராம ஜோஷி இந்த வழக்கில் எதிர்மனுதாரரை ஆதரித்த அதே கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் என்பது

தெரிகிறது. கூறப்படுவது உண்மை என்றால், எதிர்மனுதாரர் அதை மேற்படி வழக்குரைஞரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருப்பார், அத்தகைய சூழ்நிலையில் எந்த ஜூனியருக்கு எதிராக மனக்குறை இருக்கிறதோ அதே வழக்குரைஞரை ஈடுபடுத்தியிருக்க மாட்டார், மேலும் அதே விஷயத்தில் உள்ள அவமதிப்பு காசோலை தொடர்பான வழக்கை பிரதிநிதித்துவப்படுத்த அவரை நியமித்திருக்க மாட்டார். மேலும், அத்தகைய சூழ்நிலையில் காசோலை பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருந்தால், அது தன்னார்வமாக இல்லாவிட்டால், மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கில் செலுத்தப்பட்ட முன்பணத் தொகை ரூ.3,50,000/- (ரூபாய் மூன்று லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) மற்றும் செலுத்தப்பட்ட முழு முன்பணத்தையும் திரும்பப் பெற வேண்டியிருக்கும்போது, அது ஏன் ரூ.1,50,000/- (ரூபாய் ஒரு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) க்கு வரையப்பட்டிருக்கும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம். நிலைமை அப்படி இருந்திருந்தால் முழுத் தொகையையும் பெற்றுக்கொள்வதே இயல்பான நடத்தையாக இருந்திருக்கும். இந்த அனைத்து அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்டு, எதிர்மனுதாரரால்

முன்வைக்கப்பட்ட வழக்கு, சாத்தியக்கூறின் உரைகல்லில் சோதிக்கப்பட்டாலும், மறுப்புக்கான தேவையை பூர்த்தி செய்யவில்லை. எனவே, தற்போதைய உண்மைகளில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக எழுந்த அனுமானம் இங்கு எதிர்மனுதாரரால் வெற்றிகரமாக மறுக்கப்பட்டது என்று கருத முடியாது. எனவே உயர்நீதிமன்றம் தனது முடிவில் நியாயமில்லை. எனவே உயர்நீதிமன்றம் தனது முடிவில் நியாயப்படுத்தப்படவில்லை.

21. மேற்கண்ட முடிவுக்கு வந்த பிறகு, கற்றறிந்த ஜே.எம்.எஃப்.சியின் தீர்ப்பை மீட்டெடுப்பது இயல்பானதாக இருக்கும். அந்த வகையில், தண்டனையின் உத்தரவை நாங்கள் உறுதிப்படுத்தினாலும், இந்த கட்டத்தில் விதிக்கப்பட வேண்டிய பொருத்தமான தண்டனை தொடர்பான எங்கள் சிந்தனை பரிசீலனையை நாங்கள் செய்துள்ளோம்; இந்த நேரத்தில் எதிர்மனுதாரரை சிறையில் அடைப்பது அவசியமா அல்லது தண்டனையை அபராதம் விதிப்பதாக மட்டுப்படுத்தலாமா. குறிப்பிட்டுள்ளபடி, கேள்விக்குரிய பரிவர்த்தனை ஒரு

முழுமையான வணிக பரிவர்த்தனை அல்ல. விசாரணை நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கு என்னவென்றால், எதிர்மனுதாரர் நிதி நெருக்கடியில் இருந்தார், அத்தகைய நிகழ்வில், அவர் தனது வீட்டை விற்க முன்வந்தார், அதற்காக மேல்முறையீட்டாளரால் முன்பணம் செலுத்தப்பட்டது. விற்பனை பரிவர்த்தனையை முன்னோக்கி எடுத்துச் செல்ல முடியாததால், முன்கூட்டியே தொகையின் ஒரு பகுதியை திருப்பிச் செலுத்துவதற்காக இந்த காசோலை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில், பரிவர்த்தனை நடந்த தேதியிலிருந்து இரண்டரை தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக கடந்துவிட்டன என்பதையும் மறந்துவிட முடியாது. மேலும், கௌசல்யா தேவி மாசந்த் எதிர் ரூப்கிஷோர் கோர் (2011) 4 எஸ்.சி.சி 593 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மாற்றுமுறை ஆவணச்சட்டத்தின் கீழ் புகாரின் தீவிரத்தை இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 அல்லது பிற குற்றவியல் குற்றங்களின் கீழ் ஒரு குற்றத்துடன் ஒப்பிட முடியாது. அந்த பார்வையில், எங்கள் கருத்துப்படி, உடனடி வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், உயர்த்தப்பட்ட அபராதம்

விதிக்கப்பட்டால், அது நீதியின் நோக்கங்களை சந்திக்கும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அபராதத்தைச் செலுத்த அதன் பலனைப் பெறாமல், அதற்குப் பதிலாகத் தவறு செய்தால் மட்டுமே, அவர் சிறைத் தண்டனையை அனுபவிப்பார். எனவே, கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையில் வாக்கியத்தில் பொருத்தமான மாற்றம் செய்யப்படுகிறது:

22. மேற்கூறிய அனைத்து காரணங்களுக்காகவும், பின்வரும் உத்தரவு;

(i) குற்றவியல் சீராய்வு மனு எண் 1282/2006 மற்றும் 1481/2006 ஆகியவற்றில் உயர்நீதிமன்றம் 01.12.2009 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது.

(ii) கற்றறிந்த ஜெஎம்எஃப்சி ஆல் குற்றவியல் வழக்கு எண்.790/2000 இல் உத்தரவிடப்பட்ட தண்டனை மீட்டெடுக்கப்படுகிறது.

(iii) எனினும் ஆறு மாத சாதாரண சிறைத் தண்டனையும், ரூ.2,00,000/- அபராதமும் (ரூபாய் இரண்டு இலட்சம் மட்டும்) எனினும் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது.

அதற்கு பதிலாக எதிர்மனுதாரர் / குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மூன்று மாதங்களுக்குள் ரூ .2,50,000/- (ரூபாய் இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதாயிரம் மட்டும்) அபராதம் செலுத்த வேண்டும். அபராதம் செலுத்தத் தவறினால், எதிர்மனுதாரர் / குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஆறு மாதங்களுக்கு சாதாரண சிறைத்தண்டனையை அனுபவிக்க வேண்டும்.

(iv) அபராதத் தொகையிலிருந்து, ரூ.2,40,000/- (ரூபாய் இரண்டு லட்சத்து நாற்பதாயிரம் மட்டும்) மேல்முறையீட்டாளர் / புகார்தாரருக்கு இழப்பீடாக வழங்கப்படும்.

(v) மேல்முறையீட்டு எண்கள்.849-850/2011 அதன்படி பகுதியளவாக அனுமதிக்கப்படுகிறது.

(vi) ஏதேனும் விண்ணப்பங்கள் நிலுவையில் இருப்பின், அவைகள்

முடிக்கப்படும்.

அங்கித் கியான் மேல்முறையீடுபகுதியளவாக அனுமதிக்கப்பட்டது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."